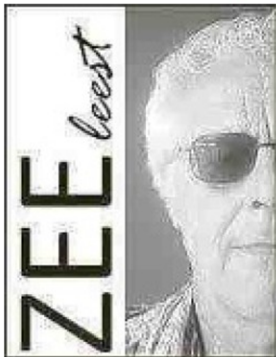
COLUMN ZEE LEEST

Recht op geregistreerd partnerschap

Nico van der Zee bespreekt in deze column regelmatig zinnige en onzinnige zaken. Reacties zijn welkom: nicovanderzee@gmail.com.

De discussie over het geregistreerd partnerschap in de Staten is dus uitgesteld. Een stroomstoring zou daarvan de oorzaak kunnen zijn. Koren op de molen van de vele complotdenkers op Aruba. De parlementariërs kunnen nog een week om de hete brij heen dansen. Ik heb hier al eerder mijn standpunt verkondigd: geregistreerd partnerschap, ook voor mensen van hetzelfde geslacht, is in een beschaafde maatschappij een normale zaak en datzelfde geldt wat mij betreft voor het homohuwelijk, al is dat nu niet aan de orde.

Ik begrijp de weerstand dan ook niet die verschillende Arubanen zichtbaar maken met demonstraties en graffiti. Leven en laten leven is mijn motto. Ik heb niets te maken met hoe een ander wenst te leven, zolang ik er maar geen last van heb en ook mijn eigen gang kan gaan. Ooit heb ik ergens gelezen dat 5 procent van de mensen liever samen is met iemand van hetzelfde geslacht. Arubaanse families zijn groot. Dat betekent dat er binnen iedere familie wel een aantal mensen is dat niet voldoet aan het standaard mannetje-vrouwtje patroon. Aan deze familieleden willen de tegenstanders dus het recht ontzeggen om hun zaken op een normale manier te regelen.

Vorige week vrijdag was er een bijeenkomst waarbij de Arubaanse juridische wereld nieuwe magistraten verwelkomde. De deken van de Orde van Advocaten op Aruba voerde daarbij ook het woord en hij verkondigde enkele heldere standpunten over de kwestie van het geregistreerd partnerschap. Vooral de vergelijking met de Amerikaanse strijd voor burgerrechten vond ik goed gekozen. Moeten politici wachten tot iedereen overtuigd is van de juistheid van een beslissing of moeten zij zelf het voortouw nemen. Hadden Kennedy en Johnson eerst de Ku Klux Klan moeten overtuigen van het feit dat de zwarte bevolking dezelfde rechten bezit als de blanke bevolking? In dat geval was er tot op heden nog sprake geweest van onaanvaardbare discriminatie. Gelukkig hadden die presidenten de moed om tegen de wil van een conservatief deel van de bevolking in te gaan.

Dat de Orde van Advocaten zo'n helder standpunt naar voren bracht, vond ik een aangename verrassing. Maar eigenlijk is het wel logisch. Zij zijn dagelijks bezig om te zorgen dat mensen de rechten krijgen die hun toekomen. En het geregistreerd partnerschap voor mensen van het gelijke geslacht is zo'n recht, een onderdeel van de Rechten van de Mens. Die mensenrechten verbieden iedere vorm van discriminatie. Een Europese rechter heeft eens in een uitspraak de staat Italië veroordeeld. Geregistreerd partnerschap, verkondigde hij expliciet, is een direct uitvloeisel van de Rechten van de Mens. Die Europese rechten zijn via Nederland ook geldig in Aruba. De LHBT-wereld hoeft alleen maar een proefproces aan te spannen en te verwijzen naar de Italiaanse uitspraak. Dat zal vast wel gebeuren.

Maar eerst moeten onze Statenleden maar beslissen. We zijn tenslotte een democratie. In een democratie is de meerderheid bepalend. Wil de meerderheid de accijnzen op tabak en alcohol verhogen, dan zal ik me daarbij neer moeten leggen. Misschien dat ik er nog een boze column tegenaan gooi, maar daar blijft het dan bij. Maar kan een meerderheid beslissen om een deel van de bevolking te discrimineren, om een deel van de bevolking fundamentele mensenrechten te ontzeggen? Ik heb het als een vraag opgeschreven, maar dat is het natuurlijk niet. Het antwoord is altijd NEE en ik hoop dat de Statenleden zo verstandig zijn om volgende week – deo volente – in die geest een beslissing te nemen, zodat de rechter het niet hoeft te corrigeren.